

PAiLiN

ขำเข็ด เขี้ยว

จำขึ้นคล้ายเครียด
เมื่อทุกคนในครอบครัว
ไม่ลามกอนาจาร ไม่มีมลภาวะ
โดย...นายป่วน

ขำไม่ขาด เขี้ยว

โถย...นายป่วน

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ
นายป่วน.

ข้าเช็ดเชียว.--กรุงเทพฯ : ไพลิน, 2554.

112 หน้า.

1. อารมณ์ขัน. I. ชื่อเรื่อง.

808.87

ISBN 978-616-15-0571-4

© สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือ
นอกจากจะได้รับอนุญาตจาก บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด

ประธานกรรมการ
ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร
ที่ปรึกษากฎหมาย
ผู้จัดการสำนักพิมพ์
บรรณาธิการบริหาร
บรรณาธิการต้นฉบับ
กองบรรณาธิการ

พิสูจน์อักษร
ออกแบบปก
ศิลปกรรม
พิมพ์

พล.อ.วิชา ศิริธรรม
ฉัตรเฉลิม เฉลิมชัยวัฒน์
อนันต์ แยมเกษร น.บ., นศ.ม.
สมบัติ สุทธิจิตร
ลาวัณย์ เฉลิมชัยวัฒน์
วัชรินทร์ ประทุมธารารัตน์
สุรรัตน์ เชนหลวง สุพรรณษา อินวงศ์
ศิริพร พงศ์สันต์วิภา
วัลลิญา บางมด
มะ-จิง
Moo-Wan
บริษัท โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟฟิค จำกัด

จัดพิมพ์/จัดจำหน่าย

บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด

81 ถนนเสรีไทย แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0 2540 1919 โทรสาร 0 2540 1818

Website : www.pailinbooknet.com E-mail : info@pailinbooknet.com

ราคา 109 บาท

คำนำสำนักพิมพ์

คำว่า เชิดเชียวนี้เด็กรุ่นใหม่ท่าทางจะไม่รู้จักความหมายกันแล้ว เพราะไม่ค่อยได้ยินว่ามีการนำคำนี้มาใช้ในบทสนทนากันเลยในยุคสมัยนี้

จะว่านักเขียน และบรรณาธิการเป็นคนเก่าคนแก่ก็ไม่ได้นะครับ ข้อนี้เป็นตายก็ไม่ขอยอมรับ เพราะยังขอเป็นวัยรุ่นประเภท “หน้าตาดี มีไอแพด โทรศัพท์ถ่ายรูปได้” ฮาจะได้ไม่ตกยุคตกสมัยไปเสียก่อน

“เชิดเชียว” หมายถึงอาการที่คนเรากลัวในอะไรสักอย่างที่เคยเจอดีมาแล้ว และก็ไม่อยากจะเจอแบบเดิมนั้นอีกแล้ว เพราะรู้ฤทธิ์รู้ดีมาแล้วนั่นเอง

เรื่องซำๆ ซั้นๆ ในเล่มนี้ เราคัดสรรมาแต่เรื่องฮาๆ ที่ไม่ธรรมดา อยากจะทำท่านผู้อ่านใครที่เส้นลึก หัวเราะยากๆ มาพิสูจน์กันหน่อยเถอะ รับรองว่าอ่านแล้วจะได้ฮากันให้เชิดเชียวกันไปเลยล่ะครับ

ปรารภนาถ
บรรณาธิการ

คำนำ

เปลี่ยนรัฐบาลแล้ว อะไรที่คิดว่าจะดีขึ้นก็ยังไม่มีความต้อง
ทนใจเย็นรอคอย... ทั้งที่ไม่รู้จะเห็นผลเมื่อไหร่

คุณภาพชีวิตของเราเหล่าประชาชนตาต่ำๆ จะดีขึ้นซะที!

ต้องทนกันหนักๆ ตีต่อยต่อไปละครับ

เครียดนักก็หาทางผ่อนคลายมันซะบ้าง เลือกละเลยที่ไม่ต้อง
เสียตังค์แหละดี หรือถ้าต้องจ่ายก็ให้มันน้อยๆ น้อย

อ่านหนังสือ ดูหนัง ฟังเพลง หรือเล่นกับเด็ก... หมายถึง
เด็กจริงๆ นะครับ ไม่ใช่เด็กพาณิชย์

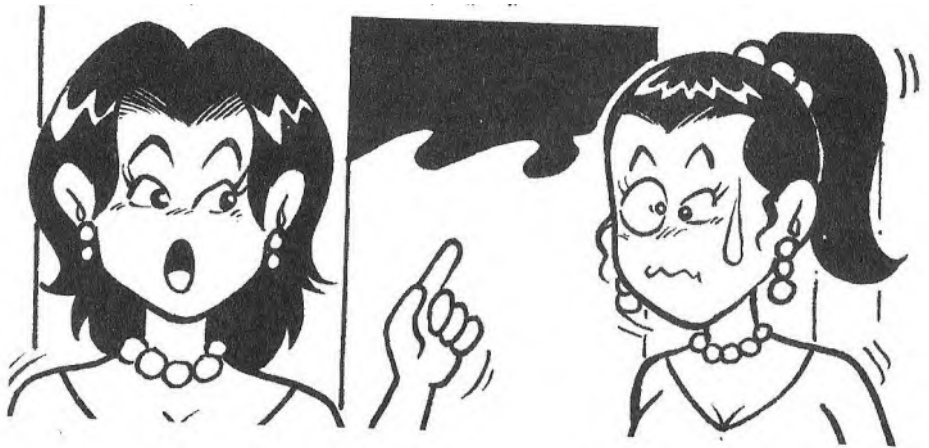
เด็กเล็กๆ ลูกๆ หลานๆ... เด็กมีความบริสุทธิ์ไม่เสแสร้ง พุด
คุยเล่นหัวกับเขาแล้วได้พบอะไรดีๆ เยอะ

อย่าง “ข้าเขตเขี้ยว” เล่มนี้ได้แก๊กเด็ดมาจากเด็กๆ เยอะเลย
ที่เหลื้อก็อ่านมาบ้าง เพื่อนเล่าให้ฟังบ้าง แฟนหนังสือส่ง
มาให้บ้าง และเอาของเก่ามาเล่าใหม่บ้าง...

นี่... บอกกันตรงๆ เลย!

และถ้าพบว่าคุณเองก็มีมุ่กเด็ดแก๊กฮา กะเขาเหมือนกัน ส่ง
มาที่สำนักพิมพ์ของเราได้เลย

“นายป่วน”

ถามง่าย-ตอบยาก

กำเร็บ หนูมีโชคดีมีเมียสวยระดับนางงาม ก่อนหน้านี้ใครๆ ก็อิจฉาเขาทั้งนั้นแต่มาบัดนี้ทุกคนต่างเห็นใจในความโชคร้ายของเขา เพราะกำเร็บกำลังนอนรอวันตายอยู่ในโรงพยาบาลด้วยโรคภัยที่รักษาไม่หาย เขารู้ตัวดีว่าคงอยู่ดูหน้าสวยๆ ของเมียรักต่อไปไม่นานแล้ว จึงกลั่นใจเรียกเมียรักเข้ามาถาม

“ดาร์ลิ่งจ๋า” เขาครวญ “หลังจากที่ตายไปแล้ว น้องจะมีผิวใหม่มั้ยจ๊ะ”

“พี่เร็บนี่ถามอะไรก็ไม่รู้” ดาร์ลิ่งติดดินไปมา “ตอบยากจังเลย”

“ยากยังไง” กำเร็บง

“อ้าว ก็ถ้าน้องตอบว่า “มี” พี่เร็บก็ต้องไม่ชอบ” เมียคนสวยเฉลย

“แต่ถ้าจะให้น้องตอบว่า “ไม่” น้องเองก็ไม่ชอบเหมือนกัน”

ยังน้อยไป

ประสิทธิ์ มาทำงานเช้าวันนั้นด้วยลักษณะบ้ำตาเขียวปัด
แก้มด้านซ้ายແกเป็นริ้วๆ ประสาท เพื่อนซี้เห็นเข้าถึงกับตกใจ

ประสาท : “เฮ้ย! ไปฟาดปากกับใครมาวะ?!”

ประสิทธิ์ : “เปล่า-กับใคร...ฝีมือเมียข้า! แค่ออจุบทีเดียว
เท่านั้นแหละ!”

ประสาท : “จะบ้าเหอะ! เมียเอ็งน่าจะได้ใจ ที่เอ็งออจุบ?!”

ประสิทธิ์ : “ข้าออจุบน้องเมีย... แล้วเค้าได้ยิน!!”

พิวเมียละเหี้ยใจ!!

เช้าวันนั้น... ประสิทธิ์ (คนเดิม) มาทำงานพร้อมกับบ้ำตา
เขียวปัด! ประสาท เพื่อนซี้ (คนเดิม) สอบถามด้วยความตกใจ ได้
ความว่า...

ประสิทธิ์ : “ฝีมือเมียข้า! ก่อนถึงวันเกิดของเค้า เมียข้า
เคื่อบอกเกือบทุกวันว่าไม่ต้องซื้อของขวัญอะไร
ให้สำหรับวันเกิดเค้าหรอก...”

ประสาท : “อ้าว! แล้วทำไมเค้าชกเอ็ง??”

ประสิทธิ์ : “ข้าก็เลยไม่ซื้อของขวัญให้ไง...”

ไม่ขัดข้อง

แท็กซี่คันหนึ่งรับผู้โดยสารสาวสวยจากหน้าห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง ขับมาได้สักพักแท็กซี่หนุ่มเกิดอารมณ์เปลี่ยนขึ้นมา จึงขับรถซึ่งพาสาวเจ้าออกนอกเส้นทาง เลี้ยวเข้าซอยเปลี่ยว

“หากผมจะทำดีมีร้ายคุณ จะร้องให้คนช่วยมั๊ย” เขาถามสาวสวยที่นั่งวางเฉยอยู่

“คุณต้องการอย่างนั้นหรือคะ ร้องกับไม่ร้องอะไรทำให้คุณมีความสุขกว่ากันล่ะ?”

พอมีมังละนะ!!

...มาเยี่ยมเพื่อนถึงบ้าน ผู้มาเยือนยังปากไว้ไม่ไหว!

“นี่เกลอ นายต้องล้างบ้าน ล้างรถ ล้างจานทั้งหมดเลยหรอะ!? แล้ว... เมียนายไม่ยอมล้างอะไรี๊ง?!!”

“ก็มีนะ... มีสองอย่าง ที่เธอล้างของเธอเอง!”

ไม่เคยชั่ง

ชายหนุ่มจากกรุงเทพฯ เดินทางไปหาเพื่อนที่ต่างจังหวัด ถึงตัวจังหวัดแล้วต้องเดินเท้าเข้าหมู่บ้านอีกไกลจนรู้สึกอ่อนใจ ขณะนั้นเห็นชายแก่คนหนึ่งเดินสวนมา เขาก็ตรงเข้าไปถาม

“ลุงครับ จากนั้นเข้าหมู่บ้านก็ไกลๆ ครับ”

“ไม่รู้ชี้พ่อหนุ่ม” ชายแก่ตอบชื่อๆ “ไม่เห็นใครเคยชั่งดูสักที”
แกพูดแล้วเดินจากไป

ไม่เอา-ไม่พูด

พ่อและลูกนั่งกินข้าวด้วยกัน ขณะพ่อเคี้ยวอย่างเอร็ดอร่อย ไม่สนใจว่ามีกับข้าวอะไรบ้าง ลูกชายได้พูดขึ้น “พ่อ... พ่อ...”

“เวลากินข้าวห้ามพูด จำที่พ่อสอนไม่ได้รี”

“แต่ว่าพ่อ...”

“เอ๊ะ! ลูกคนนี้ พ่อว่าแล้วยังจะเถียงอีก”

ลูกชายจึงปิดปากเงียบ กระทั่งกินข้าวเสร็จ พ่อจึงถามลูกชายว่า

“ไหน... เมื่อไหร่จะพูดอะไรกับพ่อนะ”

“ผมจะบอกพ่อว่า ที่พ่อชดเข้าไปนะ มันน้ำล้างมือ... ไม่ใช่
น้ำแกง”

คนละที!!

ท่านนายพล เข้ามาที่แผนกสารบรรณ แล้วอ้ากอยู่เกือบ 15 นาที เรื่องความบกพร่อง หลังจากท่านนายพลพร้อมขบวน ทส. กลุ่มเบอเริ่มออกไปแล้ว สิบตรีหญิงอิ๋ว (สุดอวบ) ถึงกับร้องไห้ กระซิกๆ พึมพำด้วยความเจ็บใจอันขนาดนั้น!

“ท่านนะท่าน !! อย่าให้ถึงวันเสาร์ไปที่คอนโดฯ ละกัน คอยดูนะ! จะให้ยื่นตะเบ๊ะซะให้ชัด!!!”

ความแตกต่าง !!!

ภรรยา มักจะเห็น โดยไม่ต้องมอง !

สามี มักจะมอง แต่กลับไม่เห็น !